

VÍZKERESZTSÉG NÉLKÜL IS LEHET ÜDVÖZÜLNI?

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. október 06.

Ma megint egy olyan üzenetet hoztam, amely miatt biztosan nem vádolhatnak meg azzal, hogy megint valami népszerűsége vágyom, hiszen egy olyan témát fogunk feszegetni, ami megosztja a keresztény társadalmat. Azt a címet adtam a mai tanításnak, hogy: *Vízkeresztség nélkül is lehet üdvözülni?* Ez egy kérdőjel a végén. Valaki számára ez kérdőjel, valaki számára felkiáltójel. A vízkeresztséget, a temetést, az esketést, sőt, még az úrvacsorát is gyűjtőnéven kazuáliáknak nevezik, ez egy gyűjtőneve a szertartásoknak, vagy kegyességi gyakorlatoknak. Egyébként a római jogból vették át ezt a szót. A vízkeresztséggel kapcsolatban eléggé megoszlik a keresztény közvélemény. A vízkeresztségről szóló egész alkalmas tanításra én nem emlékszem itt az egyházunkban és ez mutat valamit. Azt mutatja, hogy korábban nem vettük ezt annyira komolyan, ebbe beletartozom én is.

Vannak, akik azt mondják, hogy a vízkeresztség nem egy olyan nagyon fontos dolog. Ha végiggondoljuk az elmúlt harminc évünket, talán mi is így gondolkodtunk erről, legalábbis én biztosan, hiszen nem tudtuk hova tenni a vízkeresztséget. Most akkor kell az üdvösséghez a vízkeresztség, vagy nem kell? Ezek mind megosztják a mai napig a keresztény közvéleményt és többféle értelmezés van. Mi képezi a vita tárgyát? Csak hogy néhányat felsoroljak, hogy miért hoztam ma ezt az üzenetet és miért kell erről tudnunk. Nagyon sokaknak okoz lelkiismeretfurdalást az, hogy nem keresztelkedtek meg, nem vettek vízkeresztséget, vagy nem merítkeztek alá. Vagy vannak, akik megkeresztelkedtek, de nem ebben a közösségben, hanem egy másik közösségben, az okoz nekik lelkiismeretfurdalást.

Aztán itt van például a gyermekkeresztség kérdése, főleg a csecsemőkeresztség kérdése, ami még szintén gondolkodóba ejti az embert és nem tudják hova tenni. Aztán az egyházba való bekereszttelkedések. Amikor a vízkeresztséget arra használják, visszaélve ezzel, hogy valamelyik egyházba, valamelyik felekezetbe keresztelik be a hívőt. Gyakran, amikor beszélgetnek egymás között a keresztények arról, hogy én katolikusnak lettem keresztelve, én reformátusnak lettem keresztelve, és ha engem oda kereszteltek, akkor én ott vagyok, ott is fogok meghalni, mert abban a hitben kereszteltek meg. Az ilyen beszédek is megzavarhatják az embereket.

Aztán vannak, akik azt állítják, hogy a vízkeresztség nélkül nem lehet üdvözülni, tehát be kell merítkezni vízbe, mert különben az embernek nincs üdvössége. Ez az állítás is nagyon sokszor félelmet okoz.

Aztán van egy másik kérdés, az újrakereszttelés kérdése. Csak hogy lássuk, mennyi kérdés van ekörül, azért írtam fel néhányat, hogy miért érdemes erről beszélni. Nyilván nem mindegyik foglalkoztat mindegyikünket, de ha egy foglalkoztat, már az is nagyon jó. Tehát itt van az újrakereszttelés kérdése. Ez egy nagyon komoly kérdés volt, főleg a reformáció idején. 1517-ben Luther indította el, Luther által indult el a keresztény reformáció és bizony ott is felmerült ez a kérdés, hogy most akkor az eddigi kereszttség, a vízkeresztség érvényes volt, vagy nem volt érvényes? Vagy újra kell keresztelni? Annyira komolyan ment a dolog.

A reformációnak két fő ága volt, az egyik az észak-német, a másik a svájci. Azon belül nekik is volt a helvét és a genfi reformáció és ennek az egyik híres képviselője volt, a zürichi reformációnak Zwingli, Ulrich Zwingli. 1527-ben Felix Manz-ot például vízbe fojtották, mert ő az újrakereszttelés mellett volt, szóval nagyon vére ment a dolog. Ma ez nem annyira fontos, de akkoriban annyira vére ment a dolog, hogy halálra ítélték Manzot. Vízbe fojtották, mert ő azt állította, hogy újra kell keresztelni. Akkoriban ez volt a kivégzési mód. Ez bizony nem vetett nagyon jó fényt sem a reformációra, sem Zwinglire. Annak idején így rendezték le a dolgokat. Ma nekünk ez nagyon furcsa, nagyon durvának tűnik.

Például Szervét Mihályt máglyán égették el, mert eretneknek találták a tanait, a kereszttségről vallott nézeteit és Kálvin nyomására máglyahalálra ítélték. Ezek a dolgok abban az időben, az 1500-

as években bizony élet-halál kérdése voltak. Ennyire komolyan megosztotta a keresztény közvéleményt a vízkeresztség kérdése, tehát elég fontos ahhoz, hogy beszéljünk róla. Ma nem az lesz a kérdés, hogy én mit gondolok róla, hanem hogy mit ír róla a Biblia. Nyilván minden prédikáció egyfajta parafrázis is, egyfajta értelmezés is, tehát ahogy mi értelmezzük, vagy, ahogy mások értelmezik, de megpróbálok objektív maradni. Nem garantálom, hogy biztosan sikerülni fog, biztosan lesznek néhányan, akik kifogást találnak benne, hiszen mindig van egyvalaki, akinek semmi nem tetszik.

A következő kérdések: hányszor lehet megkeresztelkedni? Ki keresztelhet? Kiket lehet megkeresztelni? Mennyi kérdés felmerülhet a vízkeresztséggel kapcsolatban! Egyáltalán mire való a vízkeresztség?

Akkor nézzük az Igét. Én azt hiszem, hogy legelőször az Úr szava az, ami mérvadó. Nagyon jól ismert igevershez lapozom a Bibliámat, a Márk evangélium 16. részének a 15-ös igeversére. Jézus parancsa:

Márk 16,15–18.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kigyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek. Tehát ez az egyik fő parancs. A három irányú szolgálatunk a fölfelé, befelé és a kifelé való szolgálat, amely minden hívőnek a szolgálata. Itt máris találkozunk ezzel. Mielőtt Jézus felvitetett a mennybe a feltámadása után, akkor adta ezt a parancsolatot és azt mondta, hogy aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni, aki pedig nem hiszen, az elkárhozik. Látod, István, máris mindjárt megvan a válasz a kérdésre, tehát kell az üdvösséghez a vízkeresztség, hiszen itt írja a Biblia! Tényleg ezt írja?

Ezt írja, ezt olvassuk, hogy aki hisz és megkeresztelkedik, az fog üdvözülni. Mi van azzal, aki nem keresztelkedik meg? Nézzük csak meg, olvassuk el egy kicsit figyelmesebben ezt a sort és ne tegyünk hozzá olyat, amit az Ige nem mond. Ugye, hányszor olvastuk ezt az Igét, de még nem mindenki gondolta át. Tehát az első: aki hiszen. A második: aki megkeresztelkedik, üdvözülni, aki nem hisz, az elkárhozik. Kire írja ezt? Ki kárhozik el? Aki nem hisz. Nem az, aki nem keresztelkedett meg, hanem az, aki nem hisz. Ne mondjunk hozzá olyat, ami nincs odaírva, igaz? Sokan azt mondják, hogy aki nem keresztelkedett meg, el fog kárhozni, de ez a bibliavers nem ezt írja. Legalábbis az én Bibliámban és bízom benne, neked is olyan Bibliád van, mint nekem, ezt írja. Máris erre az igeversre való hivatkozás kilőve, hiszen az üdvösségünk kegyelemből van, kegyelemből tartattatok meg hit által, nem tőletek van ez, Isten ajándéka, hogy senki ne kérkedjék. És ha már az előbb a reformációról beszéltem, nekik is négy jelszavuk volt.

– Sola fide – azt jelenti, hogy csak hit által. Nem a pártról beszélek, nem arról van szó, nehogy félreértsétek!

– Sola gratia – csak kegyelem által

– Sola scriptura – csak az írások szerint

– Solus Christus – csak a Krisztus által.

Ez volt a reformáció négy jelszava. Tehát a vízkeresztség nincsen benne ebben sem, akkor menjünk tovább. Máté evangéliumára menjünk. Ezt az igehelyet is nagyon-nagyon jól ismerjük.

Máté 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tivatek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen.

Itt egy konkrét parancsot látunk, hogy menjetek el, tegyetek tanítványokká minden népeket, és kereszteljétek meg őket! A Biblia ezt mondja, ezt írja. Akkor most kell a vízkeresztség, vagy nem kell a vízkeresztség? És mire való a vízkeresztség? Ha megint figyelmesen elolvassuk, igazából most itt az elején el fogom mondani a prédikációm végét, de mindegy. Ha már ennél az igeversnél tartunk, akkor nézzük meg. Miről szól? Tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket.

Mihez kötődik itt a vízkeresztség, vagy a keresztség? A tanítványsághoz. A tanítványság – ez éppen illik Attila tanítássorozatához, aminek a tanítványság a témája – pontosan erről szól: a Krisztus melletti elköteleződés. Mert rendben van, Krisztusban újjászületünk, új teremtések vagyunk, majd mindjárt olvasom az Igéket. Újonnan szült bennünket élő reménységre, ahogy Péter gyönyörűen elmondja. Új teremtések vagyunk Krisztusban, újjászülettünk. Tehát itt Jézus a tanítványsághoz köti a vízkeresztséget, ez valójában az az értelmezés, amit a hívők döntő többsége hisz és tart erről.

De menjünk tovább, mert még rengeteg Ige van ezzel kapcsolatban. Amikor bemerítésről beszélünk, a *baptizo* szó áll a görögben és nagyon sokan ennek a szónak a jelentését leszűkítik kizárólag a vízkeresztségre. Majd meg fogjuk nézni, hogy ez a szó, hogy baptizo, amit többen csak vízkeresztségnek fordítanak. Habár, ha megnézed a Biblia szótárát, ott is kétfajta keresztséget említ a *baptizo* szóra: a Szent Szellem keresztséget és a vízkeresztséget, de még ez a fajta megközelítés sem teljes, mert van még több is. Meg fogjuk nézni, hogy nem mindenhol, ahol a Biblia keresztséget ír, az nem minden esetben a vízkeresztséget jelenti, jelenthet mást is, ilyen Igéket is megnézzünk majd.

Először egy pár szót szeretnék szólni a csecsemőkeresztségről. Talán a legnagyobb keresztény egyháznak is az a hite, hogy a csecsemőről a víz mossa le az eredendő bűnt. Ezt az állítást a Bibliából nem lehet igazolni. Tehát ez nem biblikus, sőt mondok mást is, a keresztény hagyományokból sem lehet gyakorolni az ötödik századig. Az ötödik század környékén találtak olyan iratokat, ahol egyáltalán beszélnek csecsemőkeresztségről. Tehát a korai tanítványok, az egyházatyák korában a gyermekkeresztség nem volt gyakorlat. Ez egyfajta emberi rendelés, egyfajta egyházi hagyomány és nagyon veszélyes egyházi hagyomány, mert azzal, hogy a gyereket lelocsolják vízzel, semmilyen eredendő bűnt nem mosnak le róla. Én nem szeretnék bántani ezzel kapcsolatban senkit, ki-ki döntse el maga. Jézus azt mondta, legyen neki a hite szerint, de ez egy hamis hit! Sajnos, az emberek elkarhoznak, ha azt gondolják, hogy a vízkeresztségtől, a csecsemőkeresztségtől üdvösségük van. Tetszik, nem tetszik, a Biblia ezt írja. A Bibliából ez a gyakorlat, illetve ez a megközelítés nem igazolható, sőt még a fennmaradt korai hagyományokból sem. Ennyit a gyermekkeresztségről.

Ezzel szemben például vannak olyan protestáns körök, ahol engedik a csecsemőkeresztséget, de felnőtt korában kell a Krisztus mellett döntenie és nem hisznek abban, hogy ettől van üdvössége. Mint egyfajta ünnep, mint egyfajta hagyomány van jelen a csecsemőkeresztség. Régen bemutatták az Úrnak az újszülöttet és az ószövetség szerint körülmetélték. Tehát a körülmetélés volt a pecsétje az ószövetséghez való tartozásnak, Isten népéhez való tartozásnak. Mi pedig a szív körülmetélését, tehát az újjászületést határozzuk meg, mint a körülmetélés újszövetségi módja. Tehát az újjászületés, ahogy mi hívjuk, a szívünk körülmetélése. Az üdvösség hit által van, az újjászületés által. Majd látni fogjuk, hogy az egyházba való bekeresztelés kérdésre is úgy nagyjából választ fogunk kapni.

Ezen az alkalmon nem fogok tudni mindent elmondani a vízkeresztségről, mert annyi mindent beszél róla egyébként is a Biblia. Nézzük a bemerítést! Mint szimbólumot, metaforát is használja a Biblia, ezért a bemerítés alatt nem mindig konkrétan a vízbe való bemerítést érti a Biblia. Akkor nézzük, a Titusz 3,4-től olvassuk az Igét.

Titus 3,4-5.

4. De amikor a mi üdvözítő Istenünknek jósága és az emberekhez való szeretete megjelent,

5. Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Szellem megújítása által,

Itt a fürdő alatt a megmosást értjük, itt nem a *baptizo* szót használja, hanem egy három betűs görög szó van ott, amit használ a Biblia. Megmosást, lemosást jelent. Hogyan? A Szent Szellem megújítása által. Tehát miről szól a 2Korinthusi levél 5,17-es igeverse? Nagyon gyakran használjuk ezt az Igét.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Mi lett újjá az újjászületésnél? Nem a testünk lett újjá. Amikor valaki újjászületik, amikor valaki bekerül a Krisztus testébe, amikor valaki üdvösséget fogad el, ez egy egyszeri, azonnali esemény. Ezt hívják azonnali megszentelődésnek. Amikor az Isten szelleme és az ember szelleme egygyé válik és az ember szelleme elkülönítette válik Isten számára. Van még a folyamatos megszentelődés, erről is nagyon sok tanítás esik. A folyamatos megszentelődés pedig az, hogy nem mi szenteljük meg magunkat, hanem mi odaszenteljük magunkat Istennek. Mit szentelünk oda? A lelkünket. Mi a lélek? Az érzelmünket, az értelmünket, az akaratunkat és a testünket foglalja magában. Az ő emberünk a Krisztussal meghalt és növekednünk kell az új emberben. Ez nem egy azonnali folyamat, hanem ez egy élethosszig tartó folyamat. Tehát ezt a két dolgot, a kétfajta megszentelődést el kell különíteni egymástól. Az első azonnali, egy szempillantáson belül megy végbe, amikor valaki Jézust elfogadja élete Urának, akkor újjászületik. Belépett Isten országába.

De itt nem áll meg a történet, hanem itt kezdődik. Itt jön a mi átformálásunk. Egy hívő kereszténynek mi lehet a célja? Az, hogy olyanná formálódjon, mint Krisztus. Hogy krisztusivá elváltozzunk a gondolkodásunkban, az érzelmünkben, az akaratunkban és a hústestünket szánjuk oda, a testnek az ő, öreg, rossz kívánságait szépen folyamatosan levetkőzzük. Bátorítani szeretnék, hogy, ha nem ment egy nap alatt, akkor ne keseredj el, mert ez egy hosszan tartó folyamat. Ez még senkinek sem sikerült előbb, még Pál apostolnak sem sikerült. Megfeszítem a testemet és szolgává teszem, hogy amíg másoknak prédikálok, magam méltatlanná ne váljak, mondja Pál apostol. Azt is mondja, hogy nem hiszem, hogy tökéletes volnék, nem hiszem, hogy már elértem volna, hanem igyekszem. Tehát ezzel mindenkinek problémája van.

Amikor befogadjuk a Krisztust, akkor belekerültünk a Krisztus testébe. Ezt egy csecsemő nem tudja megtenni. Egy csecsemő még nem jutott el arra az értelmi szintre, hogy föl tudja ezt fogni és tudatos döntést tudjon hozni Jézus Krisztus mellett. Tehát ez semmiképpen nem fog működni. Azt mondja, nem az igazság cselekedeteiből. A vízkeresztség micsoda? Az is egy cselekedet, nem? Egy cselekedet és nyilván ennek megvannak a külső formái és megvan a biblikus formája. Ahogy olvassuk a Bibliát, látjuk azt, hogy azok az emberek, akik újjászülettek, meg is keresztelkedtek. Vagy azonnal az újjászületés után, vagy később keresztelkedtek meg.

Itt megint van egy olyan kérdés, hogy ami le van írva az Írásokban, számunkra ez a száz százalékgig megbízható. Vannak más irodalmak is, írások vannak arról, például a jeruzsálemi Kürosz, aki a második században élt, ők például csak felnőtteket kereszteltek. A lényeg az, hogy ő még talán ismerte János tanítványait is, vagy talán magát Jánost is. Tehát az ő keresztelési tanításai megmaradtak ilyen apokrif írásokban és ott például tanít a vízkeresztségről. Ebben egyértelműen megjelenik, hogy csak felnőtteket kereszteltek meg. Vízbe merítették alá és felkészítették őket arra, hogy a hitüket tudják megfelelően képviselni, hogy a hit alapjaival legyenek tisztában. Mert gondolj bele, hogy megkeresztelnek egy csecsemőt. Ő mit tud az ő hitéről? Mondjuk, abbahagyta a hitének a gyakorlását, és nem gyakorolja tovább. Akkor mi történik? Semmit nem tud az ő Krisztusban való voltáról.

Tehát nyilvánvaló, hogy a vízkeresztség egy tudatos döntés kell, hogy legyen. A vízkeresztség egy kinyilatkoztatás, egy hitbeli kinyilatkoztatása annak, hogy elköteleződünk a Krisztus mellett. Vagyis, hogy a Krisztus tanítványává válunk. Általában ezt meg szokták ünnepelni. Ilyenkor, ez ma is gyakorlat és szerintem egy nagyon jó gyakorlat, amikor vízkeresztséget vesznek a hívők, nagyon helyesen, akkor általában ez egy ünnep szokott lenni. Meghívják a barátait, meghívják a családtagjaikat és arról szól, hogy nyilvánosan fölállalják ország-világ előtt azt, hogy elköteleződtek Jézus Krisztus követése mellett és Jézus Krisztus tanítványává lettek.

Ez olyan, mint egy házasságnál az esküvő. A házasság mitől lesz érvényes? Nyilván nem a lakodalomtól, hanem attól, hogy kimondják az igent. Erről beszél egyébként az Efézusi levél, amikor a Krisztusról és az egyházzal beszél. A házassághoz hasonlítja, ott említi Pál az Efézusi levél 6. részében.

De a lényeg az, hogy nem az esküvőtől lesz valaki házas. Hanem mitől? Attól, hogy elkötelezik magukat, hogy ketten eggyé lesznek akkor, amikor kimondják az igent. Ugyanez van a Krisztussal és az egyházzal. Nem a vízkeresztség által kerülök be a Krisztus Testébe. Ez egy téves megálapítás. Legalábbis én ezt nem találom így a Bibliában. Viszont újonnan kell születni, ha ez nem történik meg, akkor biztos, hogy az illetőnek nincs üdvössége.

Jómagam is úgy voltam vele, hogy nem volt fontos a vízkeresztség. Úgy gondoltam, hogy ez egy lényegtelen dolog. Ilyen volt a hozzáállásom. Nem volt helyes! Már nyolc éve szolgáltam, amikor egyszer kimentünk Jeruzsálembe és ott mondták, hogy lesz vízkeresztség. Gondoltam, ez szuper, Jézus is a Jordánban keresztkedett meg, most engem is ide fognak bemelegíteni! – és akkor Jim bemelegített a Jordánba. Ez volt az én motivációm. Ez egy nagyon helytelen és egy nagyon rossz motiváció. Igazából nem értettem akkor sem, hogy mi történik. Mondom akkor már nyolc éve szolgáltam.

Két szélsőség van. Ennyire elhanyagolni a vízkeresztséget nem helyes dolog. Viszont az sem, hogy olyan jelentőséget tulajdonítunk neki, amit a vízkeresztség nem jelent. Ahogy már sokszor elhangzott, az út mindkét szélén árok van és egyikbe se jó beleesni. A helyén kell kezelni a dolgokat. A vízkeresztség azt jelenti, hogy valaki komolyan veszi a Krisztus melletti elköteleződését.

Menjünk tovább. Itt a Szent Szellem fürdőjéről beszél. A Szent Szellem megújítása által, amikor új teremtéssé leszünk.

Titus 3,6–7.

6. Amit kitöltött reánk bőséggel a mi Üdvözítőnk, Jézus Krisztus által;

7. Hogy az Ő kegyelméből megigazulván, örökösök legyünk az örök élet reménysége szerint.

Tehát az Ő kegyelméből igazulunk meg és az Ő kegyelméből leszünk örökösök. Itt megint nem a vízkeresztségről van szó.

Jelenések 1,5.

5. És a Jézus Krisztustól, aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,

Itt is egyfajta fürdésről, egyfajta megmosásról van szó. Tehát itt is használja ezt a jelképet, ezt a metaforát a Biblia, hogy megmosott bennünket. Azt jelenti, hogy tisztává váltunk. A másik, ahol szintén szerepel, a Galata 3,27-et nézzük meg. Ezt szokták kiemelni.

Galata 3,27.

27. Mert akik Krisztusba keresztkedtetek meg, Krisztust öltöttétek fel.

Erre mondják, hogy a Krisztust úgy kell felöltözni, hogy meg kell keresztkedni vízben, de ez az Ige nem ezt írja! Főleg nem akkor, ha elolvassuk az előtte lévő részt. Fontos, hogy az előző Igét elolvassuk, mert nem lehet Igét úgy értelmezni, hogy kiveszünk egyetlen igehelyet.

Galata 3,26-27.

26. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által

27. Mert akik Krisztusba keresztkedtetek meg, Krisztust öltöttétek fel.

Látjátok, hogy hit által van az üdvösségünk. Tehát a hit mindig megelőzi a hitbeli cselekedetet. Itt ebben az esetben is erről van szó. Ez az Ige sem arról szól, hogy a vízkeresztség által van az üdvösségünk, meg hogy vízkeresztség által öltözzük fel a Krisztust. Ez teljesen helytelen értelmezése ennek az Igének, hiszen az előző rész világosan mondja, hogy hit által vagyunk Isten fiai. Tehát hit által üdvözülünk. Nézzük a másik részt, ami megint szintén elő szokott kerülni, amikor a vízkeresztség és az üdvösség a téma.

Róma 6,2–6.

2. Távol legyen: akik meghaltunk a bűnnek, mi módon élénk még abban?

3. Avagy nem tudjátok-é, hogy akik megkeresztkedtünk Krisztus Jézusba, az Ő halálába keresztkedtünk meg?

Itt van egy másik fajta bemerítkezés, a Krisztusba való bemerítkezés. Megint nem írja a Biblia konkrétan, hogy itt a vízről lenne szó. Amikor a keresztségről ír, még egyszer mondom, lehet víz-kereszttség, lehet Szent Szellem kereszttség, lehet a Krisztusba való bemerítés, mint ahogy itt írja a Római levél 6. rész. Az Ő halálába keresztelkedtünk meg. Tehát a mi megkeresztelkedésünk Ő-ben történt meg.

Most lesz egy nagyon érdekes rész, amit eddig én sem nagyon láttam, csak ahogy a témát tanulmányoztam. Nagyon érdekes dolog még, amit Jézus mond a keresztségről. Olyat, amit nem is gondolnánk. De nem rohanok előre. Tehát azt mondja az Írás, hogy itt lehet víz, vagy Szellem. Nem konkrétan a vízkereszttséget említi. Az Ő halálába keresztelkedtünk meg.

4. Eltemettünk azért Ővele együtt a keresztség által a halálba: hogy miképpen feltámasztatott Krisztus a halálból az Atyának dicsősége által, azonképpen mi is új életben járjunk.

Itt megint a keresztség által temettünk el a halálba. A Szellem kereszttsége által, vagy Jézus kereszttsége által? Majd mindjárt meg fogjátok érteni, hogy miért teszem föl ezt a kérdést.

5. Mert ha az Ő halálának hasonlatossága szerint egyé lettünk vele, úgy feltámadása szerint is egyé leszünk.

6. Tudván azt, hogy ami ő emberünk Ővele megfeszítettett, hogy megsemmisüljön a bűnök teste, hogy ezután ne szolgáljunk a bűnök:

Tehát itt egy metaforáról, egy jelképről és egy valós dologról is van szó. Jézus nagyon érdekes kijelentést tett egy helyen. Olyan helyen, ahol nem is gondolnánk. Amikor Zebedeus anyja megpróbált lobbizni Jézusnál, hogy az ő fiai üljenek a jobb keze felől, vagy a bal keze felől. A Máté evangélium 20. rész 21-es igeversétől írtam ki az Igét.

Máté 20,21–22.

21. Ő pedig monda néki: Mit akarsz? Monda néki: Mondd, hogy ez az én két fiam üljön a te királyságodban egyik jobb kezed felől, a másik bal kezed felől.

Odament egy kis protekcióért.

22. Jézus pedig felevén, monda: Nem tudjátok, mit kértek. Megihatjátok-é a pohárt, amelyet én megiszom? És megkeresztelkedhetek-é azzal a keresztséggel, amellyel én megkeresztelkedem? Mondának néki: Meg.

Nézzük csak meg, hogy Jézus mit mondott a saját kereszthaláláról? Megkeresztelkedésnek nevezi a saját halálát. Tehát ez is a megkeresztelkedés egyik módja, a saját halálát kereszttségnek nevezi. Gondolkodtam ezen, hogy miért nevezi Jézus kereszttségnek a saját halálát. Miről szól ez? Az alávetettségről, hogy Ő száz százalékban engedelmes volt az Atyának. A Filippi 2-ben, ahol a Krisztus himnuszt olvassuk, hogy engedelmes volt mind halálig, a keresztfának a haláláig. Jézus a saját halálát úgy aposztrofálja, úgy jelenti be előre, hogy Ő megkeresztelkedik azzal a keresztséggel, amivel senki nem keresztelkedhet meg, ezzel az Ő kereszthalálára mutat. Ezt is a Biblia keresztelkedésnek nevezi. A *baptizo* szó áll ott is. Tehát egyetlen szónak nagyon sok jelentése van. Hogy melyik értelmet használjuk, nyilván azt a szövegkörnyezet határozza meg. Nem a saját vízkereszttségéről beszélt. Majd mindjárt arról is lesz szó.

Kolosse 2,12.

12. Eltemettetvén Ővele együtt a keresztségben, akiben együtt fel is támadtatok az Isten erejébe vetett hit által, aki feltámasztotta Őt a halálból.

Miről beszél itt az Ige? Hogy Ővele együtt keresztelkedtünk meg ott a kereszten. Ott voltunk az Ő kereszttségében. Ott voltunk akkor, amikor Jézus meghalt. Hogyan voltunk ott? Hit által. Az Isten erejébe vetett hit által, aki föltámasztotta Őt a halálból. Tehát amikor Jézus meghalt, akkor vele együtt mi is meghaltunk. Itt Jézus kereszttségéről van szó, amikor Ő föláldozta magát a kereszten, nem a vízkereszttségről. Mert vízben is megkeresztelkedett. Tehát ezt is egyfajta kereszttségnek nevezi a Biblia. A *baptizo* szó áll ott is. Szóval mindent ráhúzni egy kaptafára nem lehet. Mindez hit által volt. Vele együtt voltunk ott, minden hívő, aki benne hisz. Az Ő kereszthalálába keresztelkedtünk meg és hit által történik a mi feltámadásunk is. Hit által tudjuk mindezt elfogadni.

Most nézzünk még ezzel kapcsolatos Igéket. Szeretném, ha ezeket látnátok a Bibliából, hogy a ti hitetek ne emberi bölcselkedésen, hanem Isten erejében nyugodjék. A vízkeresztséget tegyük a helyére. Oda, ahova az Úr azt szánta, nem pedig, ahova azt mi gondoljuk.

Bizony helye van a vízkeresztségnek, már csak azért is, mert Jézus parancsot adott rá. Még néhány okot föl fogok sorolni, hogy miért kell erről beszélni és miért lényeges és fontos dolog az, hogy megkeresztelkedjünk vízben, alámerítkezzünk. Ez nem üdvösség kérdése.

Nem lehet elintézni olyannal, hogy egy hitetlen embert vízbe merítesz meg kihúzod – mint Kenneth Hagin írja a könyvében, akkor a száraz ördög le és a vizes ördög fel –, mert semmi nem fog változni. Nagyon sokan csak ennyit tudnak, de nem erről szól a vízkeresztség. Tehát nem az üdvösség kérdése. Viszont nem is elhanyagolható, hanem úgy kell eljárni, amint ezt a Biblia nekünk tanítja.

1Korinthus 12,13.

13. Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy Testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Akik a Krisztusban vagyunk, mindannyiunknak a szelleme átítattatott. Egy Szellemmel itattattunk meg, az Ő Szellemével újonnan születünk. Mindez egy Szellem által történt meg és így egy Test vagyunk, egyek vagyunk a Krisztusban. Nem a vízkeresztség által. Hanem a megkeresztelkedtünk azt jelenti, hogy alámerítettünk a Krisztusban a Szellem által. Tehát akár szolgák, akár szabadok, mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Itt megint nem a vízkeresztségről van szó. Az Apostolok cselekedeteiben szintén olvashatjuk, hogy miről szól a vízkeresztség. Keresztelő János megtérésre keresztelte a zsidókat. Az ószövetségi hagyományok szerint, az ószövetségi szokások szerint ott vallást tettek a bűneikről és a vízkeresztség a megtérésről szólt. Ezt a görög úgy mondja, hogy *metanoia*, megtérni, visszafordulni, másképpen gondolkodni valamiről.

A megtérés szót sajnos nagyon rosszul használják a keresztények. Megkérdik, hogy mikor tértél meg? Nem az a kérdés, hogy mikor tértél meg. Mikor születél újjá? A megtérés azt jelenti, hogy megváltoztatni a gondolkodásmódot valamiről. Az Apostolok cselekedeteinek ezen része egy nagyon jó példa erre. Kiknek prédikál itt Péter pünkösdi napján? Zsidóknak. Olyan zsidóknak, akik Isten szövetséges népe voltak, akik az ószövetségben, a körülmetélés szövetségében a mózesi törvényekben voltak. Itt Péter fölszólítja őket:

Apostolok cselekedetei 2,38–41.

38. Péter pedig monda nékik: Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek eltörlésére; és veszitek a Szent Szellem ajándékát.

Péter itt határozott utasítást adott. Megoszlanak a vélemények arról, hogy itt vízkeresztségről van szó, vagy a Jézus Krisztus nevében való keresztségről. Ezt a mennyben fogjuk megtudni egyébként. Én itt nem fogom tudni eldönteni. Lehet erről vitatkozni, csak semmi értelme. De Péter valamit mondott, hogy térjete meg. Ezt miért kellett mondani a zsidóknak? Mert ők mást gondoltak az üdvösségről, azt, ami az ő szövetségük volt és teljesen jogosan. Nem is gondolhattak mást ők a mózesi szövetség alatt. Mit jelent az, hogy meg kell térniük? Miután fölismerték azt a Megváltót, akiről az Ószövetség szól, miután fölismerték a Krisztust, akkor változtassák meg az értelmüket, változtassák meg a gondolkodásukat és keresztelkedjenek meg mindnyájan a Jézusnak nevében. Tehát válasszák mindnyájan a Krisztust.

39. Mert néktek lett az ígélet és a ti gyermekeiteknek, és mindazoknak, kik messze vannak, valakiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk.

40. Sok egyéb beszéddel is bugón kéri és inti vala őket, mondván: Szakasszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől!

41. Akik azért örömet vették az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.

Nem a lelkek csatlakoztak csak, azok emberek voltak. Nagyon gyakran az emberekre azt használja, hogy a lélek. Az, hogy ne hagyd elveszni az én lelkemet, nem arról szól, hogy valakinek el-

veszne a lelke, hanem arról, hogy az ő élete megmaradjon. Ezek metaforák, szimbólumok, amiket helyesen kell értelmezni és nem betű szerint.

Tehát mi történt itt? Azt mondja, hogy örömet vették az ő beszédét, megkeresztelkedének. Itt nem írja a Biblia, hogy vízbe keresztelkedtek meg, vagy a Jézus nevébe keresztelkedtek meg, vagy a Szent Szellemben keresztelkedtek meg. Ezt most már nem fogjuk tudni kideríteni, de egy a lényeg, hogy befogadták a Krisztust, újjászülettek és Krisztushoz tartozóvá váltak. Ez a lényeg. Ez a fontos.

Itt is látjuk a bemelegítés gyakorlatát, mindegy, hogy mit gondolunk erről. A vízkereszttség egyébként gyakorlat volt a korai tanítványoknál is. Ezért nem lehet ezt csak olyan félvállról kezelni. Nem illik és nem megfelelően használjuk, ha így gondolkodunk erről, hogy ez lényegtelen, ez csak olyan, ami nem számít. Igenis számít.

Úrvacsorát is veszünk, igaz? Az sem kötelező. Ha valaki soha az életében nem vesz úrvacsorát, attól még üdvössége van, igaz? De miért tesszük? Azért, hogy a hitünket kinyilvánítsuk. Azért, mert az Úr meghagyta nekünk. Ezért tesszük. A vízkereszttséggel kapcsolatban ugyanez a helyzet. Majd mondom azokat a kifogásokat is, amik ellene vannak, hogy nem szükséges ez, mert a látor sem keresztelkedett meg vízben, mégis üdvözült. Ugye ismerjük ezeket az érveket?

1Korinthus 10,2.

2. És mindnyájan Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben;

Itt van egy másik fajta kereszttség. Itt is a *baptizo* szó szerepel. A Mózesre keresztelkedtek meg. Miről van szó? Amikor átmentek a kettéválasztott tengerben, víz nem érte őket. Tehát itt vízkeresztsegről nem beszélhetünk, főleg, hogy pont az volt a lényeg, hogy akiket érte a víz, azok az egyiptomiak voltak és ők nem jól jöttek ki ebből a tengeren való átkelésből. A zsidók viszont a Mózesre keresztelkedtek meg a felhőben és a tengerben. Tehát látjátok, hogy hányféleképpen és milyen módon használja a Biblia a kereszttség szót? Itt a Mózesben való megkeresztelkedésről van szó.

1Korinthus 12,13.

13. Mert hiszen egy Szellem által mi mindnyájan egy Testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Szellemmel itattattunk meg.

Itt a Szellem általi kereszttséget kimondottan kihangsúlyozza. Itt a Szellemben való alámerítkezésről, bemelegítésről szól a Biblia. A bemelegítés alatt mit értünk? Nem mindegy, hogy lelocsolunk valakit vízzel, vagy valakit teljesen ellep a víz. A Szent Szellem kereszttség az, amikor újjászületik valaki, akkor a szelleme az új teremtés lesz, de az nem azt jelenti, hogy teljes Szent Szellemmel. Az Efézusi levél mondja, hogy ne részegedjete meg édes bortól, hanem folyamatosan legyetek telve Szent Szellemmel.

Az, hogy valamiből van bennem egy kicsi, vagy telve vagyok, az két különböző dolog. Mert ahhoz be kell lepnie, be kell teljesen takarnia Isten Szellemének, akkor tudunk teljesek lenni Isten Szellemével. A vízkereszttség is ezt szimbolizálja. Keresztelő Jánosról írja az Ige, hogy a Jordánban keresztelt. Miért? Mert ott sok volt a víz. Miért volt fontos a sok víz? Azért, hogy el tudjon merülni benne az ember teljesen. Tehát nem csak derékig adom oda magam Jézusnak, nem csak a fejem tetejét, hanem teljesen, és ennek a hitbéli kinyilatkoztatása a teljes alámerítés.

1Péter 1,2–3.

2. Akik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Szellem megszentelésében, engedelmségre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen.

Látjátok, hogy ki vagyunk választva Jézus Krisztusban! Mindenki ki van választva Jézus Krisztusban, mert az Atyától Ő az eleve elrendelt. Tehát ez nem úgy van, hogy Isten eleve kiválasztott egyeseket. Sajnos, vannak ilyen elterjedt nézetek, protestáns körökre jellemző az eleve kiválasztás, hogy csak azok üdvözülhetnek, akiket Isten eleve kiválasztott. Akkor miért hirdetjük az Evangéliumot? Ha Isten eleve elrendelte, hogy ki az, aki üdvözül és ki az, aki elkárhozik, akkor önmagával hasonulna, hiszen hogyan kéri számon valakitől a bűnt, amikor Ő rendelte el, hogy valaki bűnös maradjon? Nem is értem ezt a fajta gondolkodást, hogy gondolnak egyesek ilyet. Az eleve

elrendelésben hiszek, abban, hogy Isten Jézust rendelte el eleve engesztelő áldozatul. A Krisztusban rendelt el mindenkit. A mi eleve elrendelésünk és minden ember eleve elrendelése Krisztusban van. Ezek nagyon fontos dolgok és egyértelműek a Bibliában. Nézzük az 1Péter 1,3-at is.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által,

Ki szült minket újonnan? Ő szült minket újonnan. Hogyan? A Jézus Krisztusnak halálból való feltámadása által! Tehát amikor Jézus meghalt, vele együtt meghaltunk, amikor feltámadt, akkor mi, hívők, vele együtt feltámadtunk. A mi feltámadásunk ott történt meg a Jézus keresztyje után, tehát Őbenne történt meg.

Nagyon jól ismert a Nikodémussal történt beszélgetés a János evangélium 3. részében. Ott is szerepel a víz és többen ezt úgy értelmezik, hogy vízkeresztség által kell újjászületni, holott a Biblia nem erről szól. A történetet ismeritek, de olvassuk előlről:

János 3,1–7.

1. Volt pedig a farizeusok közt egy ember, a neve Nikodémus, a zsidók főembere:

2. Ez jöve Jézushoz éjjel, és monda néki: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul; mert senki sem teheti e jeleket, amelyeket te teszel, hanem ha az Isten van vele.

Tehát egy farizeus, aki titkon hitt Jézusban, nyíltan nem merte Őt felvállalni. Nyilván nem keresztelkedett meg nyíltan, vízben.

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Ki az, aki nem láthatja Isten országát? Az, aki nem születik újjá. Ez egy egyértelmű beszéd Jézustól.

4. Mondta néki Nikodémus: Mí módon születhetik az ember, ha vén? Vajon bemehet-e az ő anyjának méhébe másodszor, és születhetik-e?

5. Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Szellemtől, nem mehet be az Isten országába,

Nahát, itt van, István, ha nem születesz víztől is újjá, akkor nincs üdvösség, akkor nem mehetsz be Isten országába! Mi van odaírva? Megint olvassuk el figyelmesen és ne gondoljunk bele olyat, ami nincs odaírva. Itt nem írja a Biblia, hogy a vízkeresztségtől, hanem a víztől. Ha megnézed a Bibliában a víz szinonimáit, akkor nagyon sokat találsz. Például jelentheti az Igét, jelentheti a Szent Szellemet, jelentheti a vizet. Itt, ha megnézed az eredetét, egyszerűen vízről van szó. Hogy ezalatt Jézus mit értett, lehet gondolkodni, de egy dolog biztos, hogy itt nem a vízkeresztségről beszél, hanem azt mondja, a víztől és a Szellemtől. Az Ige szinonimája is a víz. Akik hisznek bennem, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből, mondja Jézus. Itt is a vizet használta. Most akkor a tiszta víz ömlik a bensőnkéből, ha hiszünk Őbenne? Nyilván nem! Nyilván ez egy metafora, egy szinonimája Isten élő Igéjének. Erről szól itt is, hogy víztől és Szellemtől. Nem a vízkeresztségtől és a Szellemtől. Tehát itt sem írja a Biblia. Ezeket az igehelyeket azért olvasom fel, mert valószínűleg fogjátok hallani és ilyenkor kárhoztatják az embereket ezzel. Azt kell olvasni a Bibliában, ami oda van írva és ami nincs odaírva, azt nem kell hozzágondolnunk.

6. Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.

7. Ne csodáld, hogy azt mondom néked: Szükség néktek újonnan születnetek.

Itt a Szellemtől való újjászületésről beszél Jézus Nikodémussal. Tehát ennek semmi köze a vízhez. Sokan mondják, hogy a vízkeresztséggel veszítik el a bűneiket. Jönnek drága keresztény testvéreink és mondják, hogy vízkeresztséget vettem és az összes bűnöm most lent maradt a víz alatt. A víz alatt sok minden lent maradt, de a mi bűnünk a kereszten lett elhordozva. Ha megkérdezel embereket, hogy miket gondolnak a vízkeresztségről, akkor nagyon érdekes válaszokat kaphatsz. Ezt érdemes helyre tenni. Én tudom, hogy nem a legizgalmasabb téma ez sem, mert nem nagyon hoz lázba bennünket, de mégis nagyon fontos, hogy tudjuk azt, hogy kiben hiszünk, miben hiszünk, mi hova tartozik. Nem azért ír erről a Biblia, hogy ez a könyv tele legyen betűvel, meg, hogy jó vastag legyen, hanem azért, hogy megismerjük Isten dolgait.

Az Apostolok cselekedetei 2,38-at már olvastuk, amikor Péter felszólította őket. Nézzük az Apostolok cselekedeteiben a 22,16-ot:

Apostolok cselekedetei 22,16.

16. Most azért mit készlekedsz? Kelj fel, és keresztelkedjél meg, és mosd le a te bűneidet, segítségül híván az Úrnak nevét.

Itt Pál apostol megtéréséről van szó a damaszkuszi úton, amikor találkozott Jézussal. Ez Pál megtérésének, vagy az elhívásának a kezdete. Nem ez a lényeg, hanem Pál apostolnak ezt mondta az Úr. Nézzük meg, hogyan történt ez Pál esetében. Pál, miután leesett a lováról, ment egyenesen, belerohant a vízbe és vízkeresztséget vett azonnal? Egyáltalán nem így történt! De nézzük meg az Apostolok cselekedeteiben a 9,17-et, hogy történt ez, hogy történt Pál megkeresztelkedése? Biztos vagyok benne, hogy Pál is vett vízkeresztséget.

Apostolok cselekedetei 9,17–19.

17. Elméne azért Ananiás és beméne a házba, és kezeit reávetvén, monda: Saul atyámfia, az Úr küldött engem, Jézus, aki megjelent néked az úton, melyen jöttél, hogy szemeid megnyíljanak és beteljesedjél Szent Szellemmel.

Itt vízkeresztségről szó sincs!

18. És azonnal mintegy pikkelyek estek le szemeiről, és mindjárt visszanyeré látását; és felkelvén, megkeresztelkedék;

Itt a Szent Szellemmel való beteljesedésről van szó és a Szent Szellemben való megkeresztelkedésről. Megint csak a mennyben fogjuk megtudni, hogy Pál itt vett-e vízkeresztséget is, vagy nem. Az igazság az, hogy nem tudjuk. Nagyon sok ilyen van a Bibliában, amit Isten nem nyilatkoztatott ki. Akkor, ott, abban a korban, mindenki értette, hogy ezalatt mit ért a Biblia. Azóta eltelt kétezer év, okosabbak lettünk, de sok mindent, amit akkor ők természetesen tudtak, mi nem tudjuk. A lényeg az, hogy megkeresztelkedett. Tételezzük fel, hogy vett vízkeresztséget, én biztos vagyok benne, hogy így volt, miért ne tette volna? De itt a Szent Szellem keresztségről van szó elsősorban.

19. És miután evett, megerősödék. Vala pedig Saulus a damaszkuszi tanítványokkal néhány napig.

Tehát itt Pál megkeresztelkedéséről van szó!

Az 1Korinthus 6,11-et olvasom. Ma egy kicsit sok Ige van, de ezek mind-mind tanítanak bennünket és mind a keresztségről szólnak.

1Korinthus 6,11.

11. Ilyenek voltatok pedig némelyek, de Isten megmosott, megszentelt, megigazított benneteket az Úr Jézusnak nevében, a mi Istenünk Szelleme által.

Tehát itt is világosan az újjászületésről beszél a Biblia.

Az Efézus 5-ben a férfiakról és a nőkről szól.

Efézus 5,25–26.

25. Ti férfiak, szeressétek a ti feleségeteket, miképpen a Krisztus is szerette a Gyülekezetet, és Önmagát adta azért;

26. Hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige (Rhema) által,

Az Ige általi bemeztés! Látjátok, hogy a bemeztést hányféleképpen használja a Biblia? Hogy annak az egy szónak, hogy *baptizo*, mennyiféle jelentése van? Nagyon-nagyon sok! Nem lehet minden egyes keresztség szóra ráhúzni, hogy az a vízkeresztség. Meg kell nézni a szövegkörnyezetet és itt világos, hogy az Igéről van szó, megtisztítván a víznek fürdőjével az Ige által. Isten Igéje által.

Megnézünk néhány igehelyet, csak fölsorolom, nem tudom mindegyiket fölolvadni. Jézus is bemeztkezett! Miért vegyünk vízkeresztséget? Egyetlen okból, mert Jézus azt mondta. Ez egy ok! Nem azt mondta, hogy ettől fogtok üdvözülni és ha ezt nem teszitek meg, akkor nem lesz üdvösségetek. Azt is mondta, hogy vegyünk úrvacsorát, hát veszünk úrvacsorát. Miért? Mert Jézus mondta! Egyébként is, ilyen módon is szeretnénk kinyilatkoztatni az Őbenne való hitünket, és emlékeztetjük magunkat minden alkalommal, hogy fönt a mennyben egy sokkal jobban megterített asztal van és mindez a kenyér és a bor által, Jézus bevégzett munkája által.

Maga Jézus is megkeresztelkedett. Amikor Keresztelő János nem akarta megkeresztelni, akkor mit mondott Jézus? Így illik nekünk a törvényt betölteni. Jézusnak nem azért kellett megkeresztelkednie vízben, mert bűnös volt, igaz? Akkor miért keresztelkedett meg? Nyilván nem azért, hogy a bűneit a víz alatt hagyja, igaz? Mert Ő büntelen volt. Akkor miért? Elmondta, hogy miért. Mert így illik nekünk a törvényt betölteni. Ezek olyan kegyességi gyakorlatok, amik a hitünk kifejeződései, a hitünk kinyilvánítása, a Krisztusban való elköteleződésünk kinyilvánítása. Azért, mert szeretjük az Urat és nem szégyelljük. Igenis, nyilvánosan megvalljuk, nyilvánosan alámerítkezünk. Nyilvánosan megvalljuk az Őbenne való hitünket!

A háromezer megkeresztelkedetről nem tudjuk, hogy vízben megkeresztelkedtek-e, de Szent Szellemmel biztos, mert nyelveken szóltak. A számáriaiak, amikor lement Péter Szamáriába, vettek Szent Szellemet. Az etióp főember, eunuch, aki szintén megkeresztelkedett Fülöp által. Mivel egy uralkodónőnek volt a komornyikja, ezért valószínűleg eunuch volt. Tehát nem volt zsidó. Gondoljatok bele, hogy a zsidó közösségben sem tudták befogadni, mint prozelitát, a helyzeténél fogva, mint eunuchot. Milyen nagy örömmel vette, amikor olvasta Ésaiást. Megkérdezte, hogy megkeresztelkedhetek-e? Persze, ha hiszel, akkor lehetséges. Mit mondott neki Fülöp? Ha hiszel, akkor lehetséges. Azonnal bemerítette és Fülöpöt elragadta a Szent Szellem. A komornyik ment boldogan, hogy ő akkor most már Krisztushoz tartozik.

Tehát vannak példák erre is, vannak példák arra is. Saul megkeresztelkedése Kornéliusz házában. Szintén vízkeresztséget vettek, ahol Péter prédikált, az Apostolok cselekedetei 10. fejezetében. Lídia és a háza népe is megkeresztelkedett, itt vízkeresztségről van szó. A gyermekkeresztséget ezzel szokták igazolni, az Apostolok cselekedetei 16,33-ban találjuk, hogy megkeresztelkedett a börtönőr és az egész háza népe. Azt mondják, hogy na, látod, hogy ott van a gyermekkeresztség, hiszen a családban, meg a háza népében vannak gyerekek is, meg csecsemők is. Az egész háza népével együtt. Ismerve a zsidó szokásokat és hagyományokat tudjuk, hogy abban a korban, amikor valakinek a háza népéről beszéltek, akkor a gyerekeket meg az asszonyokat még nem is említették. Itt semmiképpen nem igazolható ezzel a csecsemőkeresztség, mert sehol nem írja a Biblia, hogy ebben csecsemők is voltak.

A másik az efézusi tanítványok. Itt van az a tipikus példa, amikor meg akarták osztani Jézus és Keresztelő János tanítványait. Mentek Jánoshoz az emberek és mondták, hogy János, figyelj ide, ez a Krisztus több embert megkeresztel, mint te. Ő így válaszolt, hogy igen, neki növekednie kell, nekem pedig alább kell ereszkednem egy kicsit. Nem hagyta magát Keresztelő János. Ott is látjuk, hogy igenis voltak Jánosnak tanítványai és ők a János keresztségére keresztelkedtek meg. Ezek a tanítványok nem ismerték a Krisztusban való keresztséget. Pál által betöltek Szent Szellemmel, a kezeiket rájuk tette, imádkozott értük és vettek Szent Szellem keresztségét. A Jézus nevében keresztelkedtek meg. Aztán megnézhetjük, hogy Pál apostol hogy beszélt a vízkeresztségről. Az 1Korinthus 1,14-et olvasom:

1Korinthus 1,14–17.

14. Hálákat adok az Istennek, hogy senkit sem kereszteltem meg közületek, kivéve Krispust és Gájust,

15. Hogy valaki azt ne mondja, hogy a magam nevére kereszteltem.

16. Megkereszteltem azonban Stefana házanépét is, ezenkívül nem tudom, hogy valakit mást kereszteltem volna.

És elmagyarázza, hogy miért:

17. Mert nem azért küldött engem a Krisztus, hogy kereszteljek, hanem hogy az Evangéliumot hirdessem; de ne bölcsekedő beszéddel, hogy a Krisztus keresztje hiábavaló ne legyen.

Használhatják rossz értelemben a keresztséget, mint ahogy az elején beszéltem, hogy bekeresztelik valamelyik felekezetbe és aztán neked onnan sehoval, mert te oda vagy bekeresztelve! Megkötözik az embert! Nézzétek meg Pál apostolt, hogy ez okból nem keresztelt, hogy ne hogy valaki megvádolja. Nem azt mondta, hogy nem fontos a vízkeresztség, vagy nem kell megkeresztelkedni.

Itt jön a következő kérdés, hogy ki meríthet alá? Nagyon egyszerű, bárki. Ez még a katolikusoknál is megengedett vészhelyzetben, hogy bárki alámeríthet. Csak mondom nektek, hogy nagyon érdekes dolog ez a vízkeresztség kérdése. Bárki megkeresztelhet! Pál nem keresztelt. Jézus maga nem keresztelt meg senkit. Jézus maga nem merített senkit víz alá. Hanem kik merítették be? A tanítványai. Jézus nem mondta, hogy figyelj, ne kereszteljétek meg őket vízben, mert ez nem biblikus, meg hát ez nem kell az üdvösséghez, meg az nem számít. Nem lehet hozzáállni így Isten dolgaihoz, ez egy nagy tiszteletlenség Isten felé. Ha Ő azt mondja, hogy tegyék ezt, akkor tegyék. Miért? Azért, mert Ő mondta! Nagyon egyszerű!

Miért merítkezzünk bele? Van ennek néhány oka. Írtam egy rövid cikket, majd ha az Örömhíradóban megtaláljátok, akkor egy-két dolog, amit most mondtam, ismerős lesz. Jézus is beme­rítkezett! Jézus fontosnak tartotta azt, hogy beme­rítkezzen. Nyilván nem a bűnei miatt és nem a bűnök miatt. Ő eljött Galileából. Egy hetet jött, lehet, hogy kettőt is, nem tudom, mennyi volt annak idején azokkal a közlekedési eszközökkel, számárral meg gyalog, meg ahogy tudtak jönni-menni. Fontosnak tartotta, hogy ezt megtegy­e. Miért? Valószínű azért, mert csak azt tette, amit az Atyától hallott. Ő az Atyától ezt hallotta és akkor megtette. Jézus parancsot adott a beme­rítésre, ez egy ok arra, hogy valaki beme­rítkezzen. Az apostolok gyakorlata is a hívők beme­rítése volt. Csak néhány érv, hogy miért használjuk a beme­rítést. A tanítványok is beme­rítkeztek. A beme­rítés az új élet szimbóluma. Ezek mind okok.

Még van pár kérdés. Ugye, a keresztén függő lator sem merítkezett be, mégis üdvözült. Így van! Tehát a beme­rítés nem az üdvösség kérdése, vízkeresztség kérdése. Teljesen világos, hiszen ha az lenne, akkor a lator sem üdvözülhetett volna. Tehát nyilvánvaló, hogy a beme­rítés nem szükséges az üdvösséghez. Nem is állítjuk, hogy a beme­rítés egy üdvözítő szakramentum lenne – szent­ségnek nevezik –, hiszen a hitet bizonyító pecsétként alkalmazzuk. Állítjuk viszont, hogy hit nélkül az ember számára semmi értelme a beme­rítésnek, mert ez a cselekmény nem üdvözít.

A Krisztus Jézusban üdvösséget nyert ember számára a mennyei ajándékok elnyerésének bizonyítéka a beme­rítés, mégpedig engedelmségi alapon a hívő ember számára. Tehát a beme­rítés nem üdvösség kérdése, hanem engedelmség kérdése. Máté 3,15. Azt mondják néhányan, hogy azok is vannak olyan jó hívők, akik nem merítkeznek be. Mondják ezt is néhányan, akik a beme­rítés ellen vannak, vagy mellette. Igyekezem pro és kontra megvizsgálni a dolgokat. Nekünk nincs jogunk arra, hogy bárkinek a hívőségét megítéljük. Ez a jog Istené. Ezt mindenki döntse el. Azt viszont állítjuk, hogy aki még nem látta meg a beme­rítés bibliai igazságát, annál talán nem számít engedetlenségnek, de aki ezt felismerve, tudatosan ellenáll, bizonyára ugyanúgy tesz, mint a farizeusok, az írástudók, akik Isten tanácsát megvetették magukra nézve, nem keresztelkedvén meg, és nem merítkezvén be Őtőle – a Lukács 7,19–30.

Van egy gyülekezet, akiket kimondottan úgy hívnak, hogy baptisták, tehát vízzel keresztelő gyülekezet. Ezt, amit fölolvastok, egy baptista lelkésztől idézem, mert nagyon jól megfogalmazta a lényegét. Tehát ezt nem én állítom, hanem ő állítja a Biblia alapján:

„Végül még arra a tévedésre kell választ adnunk, mintha mi, baptisták és szabadegyházi közösségek legfőbb feladatunknak az emberek beme­rítését tartanánk. Bármennyire is kedves nekünk a bibliai beme­rítés, mégis a következő állásponton vagyunk, mint egy neves baptista mondta – Billy Graham –, hogy valakit baptistává tegyünk és beme­rítsünk, azért az utca túloldalára sem érdemes átmenni, de hogy egy elveszett lelket Jézus Krisztushoz vezessünk, az üdvösség útjára vezessük, a világvégére is érdemes elmenni.”

Azt hiszem, hogy ez zárszónak nagyon jó. Mindezek után már csak az a feladat áll előttünk, hogy mindent mindnyájan úgy tegyünk Isten dicsőségére és az emberek javára, mint akik nem hiába lettünk hívővé. Ámen!

*A függőleges vonallal jelzett ige­versek más fordításból származnak. A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.